

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 13/2017
06.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Веска Крстајића и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Јанковића из ..., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу ЗК-86/14 од 11.05.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-1500/16 од 29.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Јанковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу ЗК-86/14 од 11.05.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-1500/16 од 29.11.2016. године као неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости у осталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу ЗК-86/14 од 11.05.2016. године, између осталих, окривљени АА, изреком под тачком 1. оглашен је кривим за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 (стохиљада) динара, коју је дужан да плати суду у року од 3 месеца по правноснажности пресуде, а ако окривљени не плати новчану казну у остављеном року суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан затвора, с тим да се окр. АА у новчану казну урачунава време проведено у притвору од 04.09.2013. године до 04.10.2013. године, и то тако што се сваки дан проведен у притвору изједначава са 1.000,00 динара новчане казне. Истом пресудом, према окр. АА изречена је мера безбедности одузимања предмета по потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац и окр. АА обавезан је на плаћање

трошкова кривичног поступка суду и то на име паушала износ од 4.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док ће о осталим трошковима суд одлучити посебним решењем.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Кж1-1500/16 од 29.11.2016. године, одбио је као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окр. АА, адв. Владимира Јанковића и пресуду Вишег суда у Крагујевцу ЗК-86/14 од 11.05.2016. године, потврдио.

Бранилац окр. АА, адв. Владимир Јанковић, поднео је захтев за заштиту законитости, против наведених правноснажних пресуда, због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи нижестепене пресуде тако што ће окр. АА ослободити од оптужбе или да укине пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-1500/16 од 29.11.2016. године и предмет врати на поновно одлучивање или да укине и пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-1500/16 од 29.11.2016. године и пресуду Вишег суда у Крагујевцу ЗК-86/14 од 11.05.2016. године и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и одлуку, али другом већу, као и са предлогом да буде обавештен и позван на седницу већа Врховног касационог суда у смислу члана 488. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је исти захтев у осталом делу недозвољен.

Бранилац окр. АА у захтеву за заштиту законитости истиче да су првостепени и другостепени суд учинили повреду закона на штету окривљеног, позивајући се при том на општу одредбу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без опредељења о којој тачно повреди закона је реч. С тим у вези, бранилац окривљеног наводи да је повреда закона учињена доношењем осуђујуће пресуде за кривично дело из члана 246а став 1. КЗ за које окр. АА није ни оптужен и да је у ситуацији када није доказана радња окривљеног трговине опојном дрогом као радња извршења и обележје кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ за које је оптужен, суд био дужан да окривљеног ослободи од оптужбе за то кривично дело, а да су супротним поступањем и утврђењем другачије намере окривљеног у погледу држања предметне опојне дроге, од оне за коју је оптужен, првостепени и другостепени суд повредили принцип објективног идентитета оптужбе и пресуде и прекорачили оптужбу, из чега произилази да бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа радње окривљеног извршења кривичног дела који је представљен у оптужном акту, додавањем више криминалних активности, односно веће криминалне воље окривљеног, којим се отежава његов положај у погледу правне оцене дела или санкције. То овде није случај, јер је радња окривљеног (неовлашћено држање опојне дроге хероин у количини од 2,32 грама) описана у изреци првостепене пресуде истоветно опису у оптужном акту и сагласно чињеници утврђеној на основу одбране окривљеног, у његову корист, па је прецизирањем да је предметну опојну дрогу држао за сопствену употребу, а не у намери продаје за коју је оптужен и њеним изостављањем као и радње окривљеног продаје опојне дроге отклоњен основ теже правне квалификације дела окривљеног, како све правилно налази другостепени суд поводом оцене о неоснованости жалбених навода браниоца којима је указивано на исту повреду закона (страна 4 став други другостепене пресуде). Стога су неприхватљиви наводи захтева за заштиту законитости браниоца окр. АА којима се указује да је на штету окривљеног прекорачена оптужба и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окр. АА истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП која је, према наводима захтева, учињена пропустом суда да примени правила о терету доказивања и да на основу оцене изведених доказа утврди да је оптужба остала недоказана и донесе ослобађајућу пресуду, а све то из разлога што тужилац није понудио доказе да је предметна опојна дрога у количини од 2,32 грама намењена даљој продаји и што суд није овлашћен да у погледу намере окривљеног држања опојне дроге излази из чињеничног оквира датог у оптужном акту.

Такође, бранилац окривљеног указује на повреду из члана 485. став 2. ЗКП, а из навода захтева с тим у вези, да другостепени суд није дао сопствене разлоге за оцену навода и аргумената жалбе браниоца изјављене против првостепене пресуде већ применио методу инкорпорације разлога првостепеног суда, произилази да бранилац окривљеног указује на повреду одредбе члана 460. став 1. ЗКП.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) и члана 460. став 1. ЗКП, па је захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА у делу којем је поднет из наведених разлога, недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на део захтева за заштиту законитости браниоца окр. АА који је одбијен као неоснован, а на основу члана 487.

став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у односу на део захтева који је одбачен као недозвољен.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић